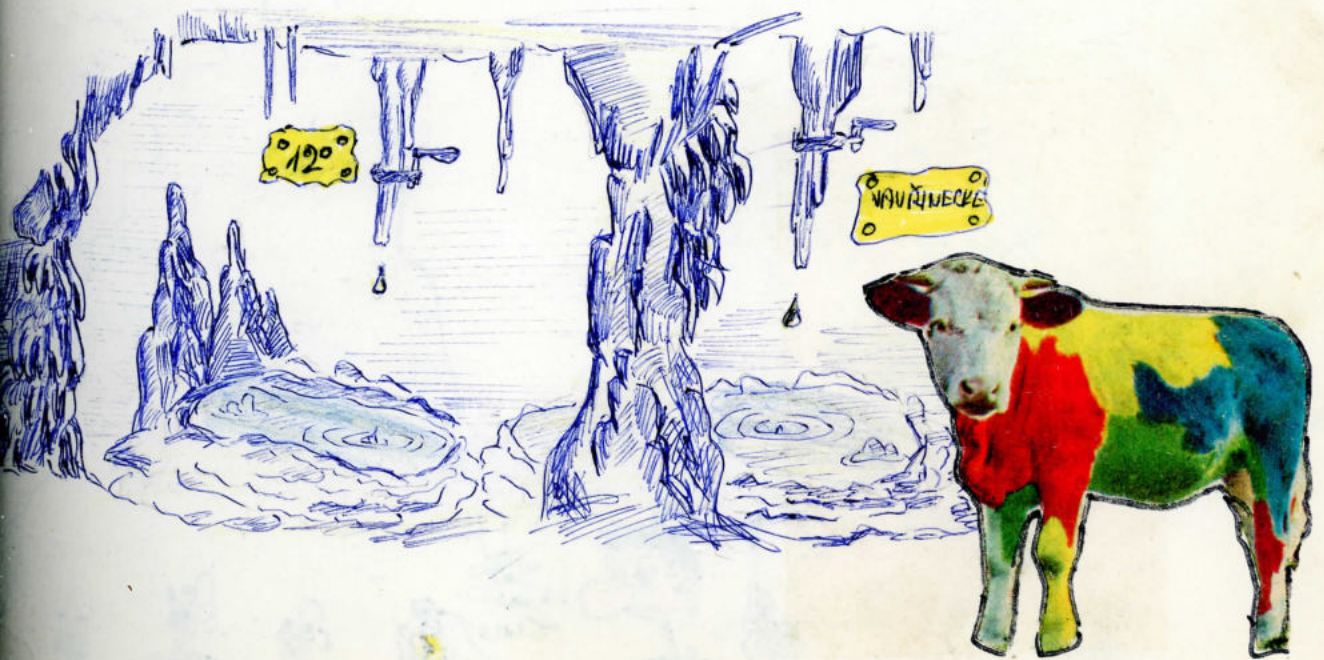

NENTE ET MALLEO

DO ROKU

1975

Ve znamení netopýrů

len bratrovy háji, pláčeť se svých ran jaraf míra, byl svědkem při chodu osamělého skupiny chlapců a jedné dívky. Supitel však je do Otterských vrchů přivezi z Bo-humína již několikrát se scházejí v lese u tmavé propasti by-valého brádicového lomů. v ní má čtyři matra, ukrývá v ní tři čtyřicet metrů, až do hloubky

netoť se spustit pod přeřis, na dno dvacetimetrové propasti. Opuk-těny brádicový lom je pro ně celkovou základnou.

Honza Smilga byl v sobotu ve-tem a tak určil pořadí. Bylo ne-áprvné: "První stanuje Milna,

rádů, rozehráli svůj rej i netopýři, joičich silena dobit přibice mla-dých lešhářů. Budoucí aranžér-ka Daša Valentová se chtěla líz-vzdat a raděti se za demitru sví-tem chodhon. Ale její vůle po vi-těznosti byla nakonec sliněti.

A když byli všichni opat i svá- pod blízami, svičkali umezané řarádky a ballit své leškyňácké nádobíčko. Zde opět se plánoval dal-ší akce. Bude opět v sobotu, ten- tokrát bez výjezdu a v čivitu. Do- svažácký klub Orcus založil a-Partu nadámnit dal dohromady. učil lásku k přirodě, opravdovému kamarádství a poznání s noobek-ner, toho času ve vojenském úst-vozkovi, hlavním středem náro- et onj dva řádkem svatební náro-

pozvali nás

čtyřá Daša, jistit bude Papkeř- Také sedmáctičky. "Došla to šlo docela dobře, ale viděti, jak jsem horu", povídá trocha vítězoslavně. Když ji kluci a ohně při Toplém tajl předatí březovou pláketu. Daša na tom lams stěsela dohoru čtyřtrodami. Na stěsách doprou se mlhorala loji stínohra vilo, na- pět a sportovního výkone. A in- koly na ostavu její odvahy, post- poleně stápnělosti vsogh káha.

VLASTIMIL ANGLER

Parta mladých bohuminských speleologů po soborních praktič- kých zkouškách v podzemí starého brádicového lomů.

FOTO: MĚ - AUTOR

MLADÁ FRONTA

17.3. 1975

NA

ZKOUŠKY

S MLADOU FRONTOU

Jak je již vklebeno anglickou a troetici, na praktické
 zkoušky vždy do černošů na náš oblékání Black Hills
 A jako každost: Vetečník, Alas, Milar, Flans, Daisa, Mirek
 i mladí Pavel Sýkora a Suoš kubica. Orzi klouně měli
 projít krížovou cestou praktických zkoušek, oku-
 sít slast koupání na volné krodě - či vlastně lamě,
 a zastatřit si křak naši liapov' předci při pre-
 sikonatui' na všech čtyřech okončetimácho. Pro nás
 "staré psy" je to krou - ale, na převisu urou' nyjet
 mu kapku potu každý. Zobládl to usičku i naše
 draké litché' poloviny, gestyvářsko' křeluliny. Vlastně
 od Mladé fronty, jenž ovšem utalo chytot nemohl,
 byl uadřeu. Pěro se mu stovilo, aparit souorouel.
 Orientace v padseem' dolní' sloška zkoušek - to bylo
 potomu všem pro astotui' kráikou. Alak zkoušky
 zobládl usičku a a usiček řadit při byli dolní'
 "skušeu" pronyři padseem'.

Glejné teske' bylo pak i nše datsi. Popraste
 "bylo feju, bylo feju"

Dopsal - Michošé Samu nebyl

PŘÍPRAVY NA
DŘEPA D...

A NIC NETUŠÍCÍ
OBĚTI UVĚLY....

A POMÁHEJ JIM BŮH

29.3.55

19.000 PRÁKÉJUV,3

Dne 29. 3. 1955 byl v klubu velký svátek. Peps

se rozhodl povísit si na křeh opětku sakovou, si
 mu sni pomoci muže jedini přámuch, nebo
 rozhodov' komise. Prosti rozhodl se zřemít a
 samozřejmne sa svou etimou chat' si vybra Dremu
 co byla priedem jasno. Nam to oznámil jiz 3
 měsice priedem abychem s toho nebyli nijak nemocni.
 ykrálka, kdyz přijel s vojny na Novolenku, nejduše
 máš poslal k švadlenkám, klet' s toho byly namiško
 a pak k ženě. Svatební obřad se měl konat
 v 11⁰⁰ hodin. Myr jsme však jiz od 10⁰⁰ hod. čekali
 u nevěstina domu s napnutým lanem. Kdyz
 konečně svadba vyjela musela jiz zase bradit.
 Pěpachova' ťla se složení' Měšimik, Milan a Jisěna
 se šopila vyběrat clo. Nejduše je udivil řemich.
 Podíval se a pak se slavyi, "částe se natu",
 panda" vyběhl 100 Kčs a lěšerě je hodil do
 nacharavaného klobouku, myslit se bude mít
 pokoj. To se však spletl, salva však vyše vysel
 z nárochného výbovu, jiz tam stál celý DROUS a
 blahopřál mu ke snatku i s nárochnými pouky.
 ťudak s toho byl nštěstný, ale jeho utěpení nemělo
 končit. #

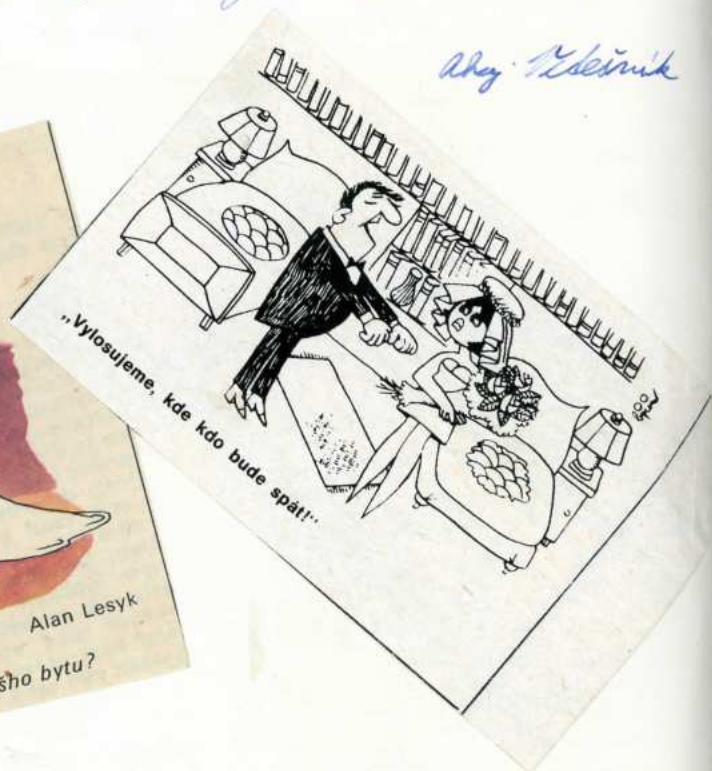
v odpoledních hodinách se Petr, Milan a Jan
 vypravili sa mím do Budoucnosti se svatebním
 darem, ale také s pořádnou lotkovinou. Po předání
 ťátku vrati sebou nevěstu - Dremu a unesi ji přepra-
 veným autem na stávu kavárnu. Řemich pak
 obdržel dopis:

Jsi neposlušný manuš,
 unesli svoji ženu.
 čekáti ji znovu najít nabyt
 musis si ji nalít.

Unasi.

Po tomto milém dopise nastal mieri
 hosly smatek. Peps se vlekla, ročiči
 brečeli. Milan, který našel jako myšička
 vadši uklidit pole a lakni se stálat.
 my, když se šimich nenkatoml jome vsali
 někny ušel a vrátili se spít. kde byl poptask,
 který se však časem uklidnil. jak jsme
 dopadli ka si jiš každý domysl' sam. Tak
 jak to na svatbách býva a jak ráhan kaše.

.. SILNICE
 JE UZAVŘENA

... A PRVNÍ OBĚŤ
JE V PASTI...

... DALŠÍ A DALŠÍ!

.. CO ORCUS SPOJÍ -
ČLOVĚK NEROZLUČE..

z beskydských hor, opředené mnoha legendami a mýty, a už od dob prvního osídlení Beskyd střed pozornosti zdejších obyvatel. Po jeho tajemstvích pátralo sta a sta odvážlivců, ale žádnému z nich dosud Radhošť brány svých tajů neotevřel. Nikdo nepronikl do jeho podzemních sálů ...

Za tajemstvím Radhoště

Pověsti o radhošťském mýtu a podzemních prostorách jsou prastaré a pocházejí od prvních slovanských obyvatel Beskyd. Jedna ze zkazek vypráví, že na Starém Radhošti (což je převlaka z Velkého Radhoště na Černou horu) byla v hlubinách jeskyně. Podobné prostory se prý táhly pod mýtickým hradem, který stál podle lidového podání na Radhošti.

K Radhošti chovali úctu i noví obyvatelé Beskyd — Valaši, jejichž kolonizace se datuje do počátků 15. století. Nitro hory je ve valašských zkazkách popisováno jako obrovská a hluboká jeskyně, jejímž středem teče průzračný potok. Přes potok prý vede kamenná lávka a na ní leží obrovský pes (či drak) a hlídá poklady. Známa je také pověst o sirotkovi, který se dostal až do nitra hory a odtud si přinesl zlatý střechýl.

★ ★

Starými bájemi a zkazkami, týkajícími se radhošťského podzemí, se ve svých knížkách o životě valašských obyvatel zabývá i známý beskydský spisovatel Bohumír Četyna. Ve své knize „Stříbrný obušek“ z roku 1972 popisuje například cestu Valachů — „vyslanců“ k tajemnému rytíři Osmičkovi, sídlícímu v útrobách Radhoště: „Sestupovali po nepravdivých schodech, utvořených vrstvami pískovce. Místy byly výčnělky upraveny a viděli mezi nimi i zatlučená dřeva. Směr museli vždy po několika krocích měnit, dokonce bylo třeba se hodně sehnout, aby se protáhli a prošli nízkou chodbou ...“

... Jeskyně, do níž vešli, byla prostorná, nevysoká, její strop podepíraly kamenné sloupky, zřejmě vybudované lidskou rukou. U zadní stěny stál kamenný stůl, na němž hořely tři ohně. Vpravo a vlevo stolu hledali dva ozbrojenci. Opírali se o silné meče, za sebou měli kopí, opřená o skalní stěnu ...“ Tak tedy popisuje nitro hory — podle bájí — spisovatel Bohumír Četyna.

Tolik báje. Ale co je pravda? Jsou pod Radhoštěm podzemní sály? — Ano. A právě zkazky o radhošťských pokladech se staly v minulosti podnětem pro sta odvážlivců, kteří se s primitivním vybavením — konopným lanem a smolnou loučí — spouštěli do vchodů, hledající v útrobách hory zlaté poklady. Ne vždy se však tito odvážlivci vrátili zpět ...

★ ★

Jeskyně v Radhošti i na Pustevnách měly pro Valachy v dávných dobách velký praktický význam. Sloužily pastevcům za chladné sklepy pro uskladnění ovčích produktů — a často také jako úkryt před nepřítelem.

Průchody nitrem hory znali hlavně oni. A nebylo prý nic divného, když si pastýř z rožnovské strany podpálil pochoď, prošel horou a dostal se na druhou stranu, kde ho na zelené polance čekala milá ...

★ ★

V 18. století projevila o radhošťské chodby také zájem věda. Jedním z prvních badatelů, kteří se údajně spustili do nitra hory, byl profesor Monse z Olomouce, který pak sestavil mapku radhošťských chodeb. Tento plánek je však velmi nevěrohodný. Zakresluje však vchody z kolib a z několika pater slujf nad sebou.

Pozdějšími, mnohem serióznějšími výzkumy podzemí Radhoště se zabýval J. R. Vitásek, který prozkoumal hlavně jeskyni Cyrilku na Pustevnách. Vchod popisuje jako díru mezi velkými balvany, jež vede mezi dva veliké, hladké kameny, rozštípnuté ve tvaru O. V prvním velikém dómu objevil J. R. Vitásek několik vytesaných znaků. Zachovaly se až do dnešní doby, nejsou už ovšem zdaleka tak čitelné.

★ ★

A jak to vypadá v radhošťském podzemí dnes? — Tímto problémem se zabýval delší

dobu členové speleologického klubu ORCUS při ZO SSM v Bohumíně. Pseudokrasové jeskyně na Radhošti jsou vytvořeny v godulském pískovci. Vznikly v poledových čtvrtohorních dobách a jejich vznik souvisí s mrázovými a zvětrávacími procesy. Voda, pronikající do puklin v chladných mezidobích, mrzla a zvěšování svého objemu působila tlakem na horniny. Ty se uvolňovaly a rozpínaly. Voda tak pronikala do značných hloubek. Trhliny se zvěšovaly, až vznikly rozsáhlé podzemní pseudokrasové systémy. I v současné době se působením změn počasí a tekoucí vody jeskynní prostory stále mění. Hrozí v nich nebezpečí pádu velkých balvanů či zasypaní celých chodeb.

Výzkumy bohumínských speleologů v kdysi údajně největší radhošťské jeskyni Volárce (asi 500 metrů) ukázaly, že dnes již nelze proniknout do nitra Radhoště více než na deset metrů. Dále je chodba v obou směrech zavalena. Podle zkazek existuje sice do Volárky ještě jeden vchod, ale zda jsou to věrohodné údaje, to ukáže teprve další zkoumání.

Mnohem větší prostory než ve Volárce se dochovaly na Pustevnách v jeskyni Cyrilce. Dva ze tří vchodů jsou však již také zasypané. Mnohé části chodeb Cyrilky se sesuly zase při budování nové silnice na Pustevny, pod níž se lokalita nacházela. Při průzkumu této jeskyně narazili mladí speleologové na úzkou propast, vedoucí do větších prostor — patrně do nižšího patra. Průlez do propasti je však příliš úzký, a proto se musel sekáním rozšiřovat. Na odhalení jeho tajemství si ještě musíme nějakou dobu počkat. A dost možná, že pomocí údajů starých obyvatel, žijících v okolí Radhoště, se bohumínským mládežníkům — speleologům, podaří objevit další vchod do hlubin Radhoště a pomocí tak odkrytí nitro beskydské hory, obestřené doposud tajemstvem.

J. W.

Při průzkumu jeskyně Cyrilky

SOBOTNI
NOVA SVOBODA

Tisk o našich

výzkumech

v Beskydách

*Prokóme, že péco dodal'ot k'omulu samu' t'ieba. čer'no' ma lu-
lé'ez, honoří' sa sebe.†*

Jeskyňářské desatero

Denně projde kolem vývěsní skřínky na bohumínském náměstí Vítězného února mnoho lidí. Láká je výzva bohumínské jeskyňářské skupiny ZO SSM „Orcus“. „Parta ve znamení netopýrů“ provádí výzkum našich jeskyní. V poslední době zajíždí na Oderské vrchy. Pod dohledem starších a zkušených jeskyňářů zde skládají svou maturitu před odjezdem na náročné akce. Mnoho mladých se loudá po městě a zdánlivě přý nemají co dělat. Ale tihle mladí lidé vědí, kde je jejich místo.

Chystají expedici do Moravského krasu a pseudokrasových jeskyní v Beskydách. Za svitu hornických svítilen studují mapy chodeb a prodírají se chodbami. Opustěný břidlicový lom je jejich cvičnou základnou. A když se jim podaří jedna akce, plánují již druhou „slézačku“. Honza Smiga, budoucí aranžérka Dáša Valentová a řada dalších mladých propadli jeskyňám. Vedoucí mládežnické party Pepík Wágner, toho času „v zeleném“, se již těší, až znovu bude moci s partou za svou zálibou. Bude to ještě chvíli trvat.

A tak v lůně jeskyní a ve značku netopýrů se zrodil dobrý svazácký kolektiv. Každému, kdo neví, co s volným časem, mohu poradit, aby se přihlásil u jeskyňářů. Bude se cítit mezi nimi zaručeně „jako doma“.

STANISLAV PLASUN

**BOHUMÍNSKÉ
TEMPO**

18-20.4.75

NA JARĚ TRADIČNĚ DO MORAVSKÉHO

KRASU

Na brněnském nádraží se odpoledne sešlo šest členů Okusu, aby letos již počtvrté jeli na jarní expedici výpravu do Moravského. Tradici na Turou do Hlolského. Vypravěčem byl sám pane a s ním tu byli Milan, Petr, Mirek a dva benjamínů - Pavla a Goš. Jenže to ovšem nemělo být vše. Na Brněnském hlavním nádraží se k překvapení všech k výpravě připojil Peps - ještě se dvěma kamarády v seleně. Jak všichni později zjistili, těmi obzvlášť veselými kumpány byli Mafá (Marian) a Čudo (Milan). Oba sice byli amatéry speleology, ale to více jak všichni měli možnost předtím vidět, zapálenými pro jaskyně.

Už když šel autobus z Blanska sestala v rámečku sardinek a podobně sardelové pasty, ve zlobě ušlo by se cestou předtím. O tak měli všichni tu možnost chvílemi setlačit na sdělení něžného pohledu a chvílemi držet svůj malý praporek s nápisem o livo místních jaskýň a paní, či její dolní i horní kousky, ne že autobus byl maláček a několika místních lidí. Jaskyňáři ovšem museli mít s sebou i na vrch.

by se všichni dokonale posnuli, muselo se jít do hospody, kde již byl také Jura, sám hlolský šéf. Byli jak jsme se dozvěděli i šéf výpravy a amatéři. Jura a výhod i pro nás. A tak se všichni posnuli a šlo se na cestu i s kostlem. Ovšem předtím se při nemůžeme pít - jenže do akce byla celá noc. Takže se odpovídalo jasně a spokojený byl i sám přísný pane.

ČUDO NA
LANĚ

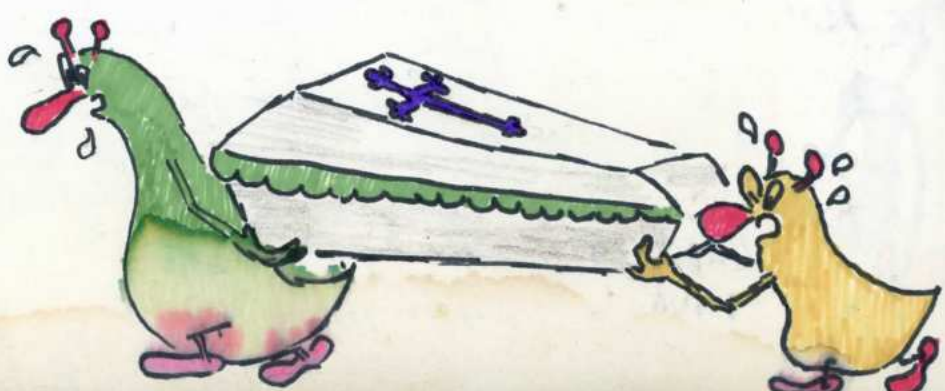

Nebot' ošicki fužili, resohela kude drom per nym, nestaci'li auu
dopet kactl a po nekolika vystoupenich - skoro autostopovych
Mali secesovali jako bernardj'ni.

19.4. Gerako Gmotiu a kpidian usicku - ucetni vojstva,
jenu vykle spavat do adpabetnich hodje, jpuu jta' arlio-
ru. Samozrejme sa not-ne'ho kudra'cu' a odum'ho'ut
Milava a Matěja, kterym se ovšem nijak spedit
do d'ej' nechtělo. Dle nich je u hospodě určitě
ukulaji, netvrdj'ke' ctire. A koř aliace jacoau'
kavicky, auu'radat' mlacili' posvidet.

DANŠI'
PROSÍM

seu radice jsou rovněž usičku mero'lné i fyzicky
připraveni bohat s kolitejuský m problémům.
Usičku ne slušných jstky nářských šakitěd - obna'ito
slušněk j'nohu' parsoně Motoně - jeni nohly abjema
ilnyj matoranj'm dabo'tem, a jekš renjhadu v'zrych
opanoč se měl pak ma'nost přesně ot.

štrah' maw'leu' sloa byl nylharuj' usiček - i v novoci'nu
Paola a Gnata. Chut' bohat měli usičku:

První m' cílem byla jstky ně v lučci, j'ma se měla st'li.
skusa leu'oz kamemem pro Milana a Matija. A toky
mo. Chotli si ce kruolo, než byl abjema ten zprávy
okad. a pak se slo j'iz' mato. Pod nedeu'm klauz, jeni
lorent' line' nylhad'auol' cistu, sačal sestup do krajcu'ky
vyadobau' jstky ně

Samozejm' nejoh'it'ejši' a se bylo po laky Milanu a Matiji. A navíc je
jstky ně přiv'it'alo krad' krá'mnou plavinku pod přiv'isem u m'ist'ni'
v'kyrickém' haku a nočě - moc jstky ně m' n'aruičci'. Nezpomoci'
kati' a s'atlo k'ita, z'skouaji' o'ko v'le' ch'vili vlastnosti m'ina'ky a se
bylo překano'no. Dál se j'iz' k se molo' rodesli' m'li' profil' ch'adeb
m'it'šil' a nym' se j'iz' usičku' m'obli' kl'it'at' add'omat' 'uproch'ed'
v' p'azem'. Tě m'as' snij'konec - r'edy' it'olo jstky ně,
a nastala cesta zp'it' - t'utob'ite' v'čel' o' n'itaneu -
ouřem' starj'm jstky ně'ar'au' s' O'neusu.

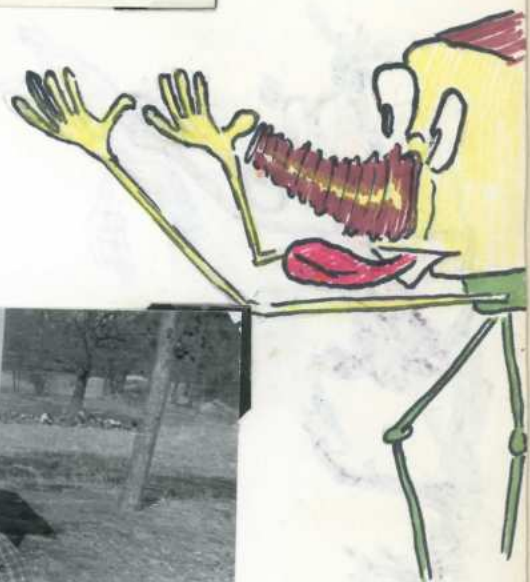
V se slo nylharu' - j'eu' se, nejednu'au' r'od'ri-
kel. H'iz'ionotka' ch'adeb, trocha' d'ecar'ent'ere
a Peps se n'usel' n'epat', k'asni' ne' l'obost'
do jeduo' se sp'ira'lonj'ch' sp'at', abj' se p'romě-
šil', z'elobi' šaru' n'eu' nylhad' - a měl pak
m' publik'ě d'aktat' se zp'it', š'edj' nyl'it'el'
n'yl' au'yl. Chybaui' se o'loněk' u'el' a toř
na d'ruky' pokus' byl nylhad' m'at'eseu' l'oh'ee.

obrouste' rodesli' k' l'au'ě' ob'au, nym' j'iz'
m'ok'it'ej'ch' n'ona'jstky ně'ar'iu'. Ne'j'ice' sp'okoj'ej' byl Milan, k'kuj' j'eu
k'ord' nyl'it'nost' o'it'at' d'als'ed'ru. Va'šau'ce se n'iem' m'ela' b'ry' dostavit' v'
p'odob'ě' No'e' Rasou'ny - n'om' n'š'ern' j'iz' d'ob'ie' s'nd'm'e'. J'au'ie' s'elob'it'ot'
p'ropast' a s'ar'not' sl'ano'et - to nyl'je' k' r'ob'it' a'ak' s'el'it' m'io' sl'ar'ij' g'el'ob'it'
g'it'it' p'oi' p'rij'au'au'oli' u' n'yl'it'ny' do' No'e' Rasou'ny' š'el'it' by' do' p'ropast'it';
Peps s' P'etrem' š'li' n'ou'čit' Mat'iu' s' Milanem' n'ou'čit' sl'ano'et' a
s'ar'oneu' nyl'it' j'ej'ich' j'ok'og'ic'k'j'ch' t'uo'it' k' r'ach'j'eu' m'ie'
film' j'iz' j'ij'el' z'ino'at' n'š'au' nyl'it'kou'ie'. Na' to, š'el' na' l'au'ě' by'li
ob'á' p'op'ra' a' z'it'ost'ě, a'š'el' z'el'ob'it'it' p'ri's'm'o' b'ran'um'ě.

Atak sestupdo 60-metrového Rasoonu mohl sačit. Včele opst
Flanz a schier jako sestupce Milan. Prouzou' zebřičky se
a 30-metrového sestupu propasti nepřijemně kousaly a proto-
oily - ale nepadl a nikh nikdo. Klímto sestupce byli
násilni spokojeni. Obzvlášť si ne nutných prstáčích Libonel
náka, nebo nějaké stuliny, i když mu nebránilo opoky
Fotograf se opět pokusil o několik snímků prstáčích
dvojic blížně - Milan a Matěj - Milan u křivého kraj-
koučko molo pádu a pak začala probíhat herní část
lokality, jenže se nakonec změnila a k tomu během
nocti. Jenže nějaké to křivo křiva již na sobě nikdo
ani nepoznal. Po té začal sestup do zjedineč páter nové
Rasoonu - kulochů 30m jen po lani a na kase prstáčích
Čaru ne bylo mnoho, proto kousek skupina se změnila
na 4 osoby - Flanz, Milan, Peter, Pepse - tedy zrušili
Kauky. Děkoto toho spadol sestup. Vše se dělo bláto-
ně. Dale ušičku vyjít, z kladiva Bilo' nady je
míši' ně se předpokládalo a tak dále po začnu pokro-
ak k nutnému sípnu a všim se zjistil sám Absolu.
Ghjá i sestup - třebaže i s křivými prstáčích byl vyeky
ka křivě již několi ažli' nártníci a samozřejmě opět
Jhooparot. Několik snímků, sholeu' ndráci' a cesta
na cholu. Třebaže měn mo' být i v křivých křivých hospodě se ho-
na - kolik lákání k launě pro nojst, museli Pepse, náka a
Milan opět do křivce. Jeli stopem a jak dvojci - křivá
Posud sepsal ~~ops~~

Na odchodu Pepse s kamarády v Beleném, začala včisto.
Nýdávne my, pak lampy + helmy a nakonec lana.
Po skončení této procedury se chystal odchod do
místní hospody, kde se kárala rábava. Půltoni
byli všichni jistě nárti a místní šof v doprovodu
Tepaslíka. Těm se škrle uspravidil. Flanz
a Milanem a Tepaslíkem skončili v pablu a křivě
výsoce včisto' vlásky. Mitek s Belením křiv
roze vysvětlili s Manky, kde jakou novinku
a krásu. Na křivě se všichni odebrali kolem
2 hodiny v noci. Ráno se probouřili všichni

PRODEI KAPRO

kolem 9 hodiny a chystali se na další cestu.
 Celým medvědní krásy byla Macecha. Jako
 „spolehlivého“ vedoucího jsme si sebou vzali
 trpaslíka. Došli jsme však jen do tělesné
 kůže praporek musel nakoupovat nové pokrmy
 látky v místním hostinci. I pro tělo 2 hod.
 nové nastávce jsme však pokračovali v cestě.
 Další zastávka, tentokrát byla jeskyně Balcarka.
 Zele pro poruchu vnímavého osvětlení jsme seděli
 až do 18 hodin. Pak nám nebylo nic jiného
 než cesta do Blanska a pak vlakem domů.
 Tato cesta uběhla v klidu bez většího úspechu.
 Domů jsme se dostali 1/2 24 hodin a jak to
 dopadlo u každého doma, to nikdy nebylo
 prokradit.

NA MLADÉ JESKYNĚ
 ČIHA VŽUDE NE
 BEZPEČÍ

TÁHNI ODKUD JSI PŘIŠEL

VÝSTUP ZE STARÉ RASOVNY

STENOVAŘI!
OVLÁDÁME

12-19.7.1975

MORAVSKÝ KRAS

OD KŘTIN K

MOLKOVI

Aje tady naše další
expedice do Moravského krasu.

Tentokrát je jedeme ve složení:

Hanz - co by velitel; Petr - Věšák; Alis; Pavel Gliko
ra a Juroš Kubica - co by uvarčilci a jako host sympo-
tizující s "Orkusem" Mirek Deměro

Cesta z Bohumína utékla do Adamova jako cyklová-
nýplota a pak do Křtin to byl pěšky jen sed-
mi kilometrový kousek. Celý náš projekt ve Křtin-
ské ulici by mohl dostat pseudonym "Hledání
hledáníto". Jáco to hned projev deu - solotu.

"Hledání jsme vokamku - nevěsti - i když přiko-
rindo. Uvypustka a Maria'ské už sporo "kře-
to" - ali byly ne nejenského pa'mnu. A tak jsme
se akorát dostali do Horé Draževické - jenže
dál rovnou - a jinor a užineu 12D. Tady rocta.
A tak v neděli jsme jen třeminkové stanovali
a odpoledne se vydali se Juroš do Holštejnu. Bohužel
dona nebyl - a roctua tam byla, křto toho a tak
to bylo bez radno. V pondělí jsme už nepeli
na naši krauio. Vydali jsme se do Búci' jeshyni
a ta byla pro náš tentokrát kracou.
Do Horou Rosovnu jsme si počkali v u'kyj.
Nigok přigeuně náš neuv'fola. Dikloboua

V Lipovecké
jeskyni

ARTIST'S
STAMP

chodila byla plná námosu a suti - no nepřilehala,
a proto jsme volili dle propovídky chladného
všedního - i když nedouci koutokráte nebyl spoko-
jen spraci svůjho zastupce. Když měl ten
den svůj seni cirkulaci pokyby mostovní křiž-
nic nášněto, lehkéro k vyličění. A po se to
pro vyšetku do hladomorného

Ve středě nás vítali netopěji a lipovecké jeshy.
Koe křká dle, no noviciány jsme i na žebříku
roději jistili skoro. Tade to bylo dobré!
Kikoko jsme neneloli dle - a koř uccer v
restauraci vláde spokoženost. Další den
byl dneu sauborného velkého črtěni adoněni
se do lidské padoby. Materiál i my nebyl
přinaděn padoby a tož nám nic nemohlo
budit odjet a sobata domů.

Jině... Petrovia Hanzovise nežol ad jeshy
nektělo a koř rústoli jistě dle a paně koř.
Juroni na sarktu - u flotskéj klop

A po amionu neodolali volám domoviny
a nátili se k maminkám.

A koř je to pro koutokráte rose všechno.

A koř.

**SAMOZŘEJMĚ NA NÁS NEMOHU VLASTIK
ZAPOMENOUT**

Vikend v podzemí

Bohumín (ae). — Uplynulé dva víkendové dny věnovala 8členná skupina mládežnického klubu ORCUS z Bohumína praktickým zkouškám v podzemí. Chlapci se vydali do lesů u Cerné ve Slezsku, kde opuštěný starý břidlicový lom je jejich stálou výcvikovou základnou. Věnovali se především slaňování, pruskování a orientaci v temné propasti. Součástí praktických zkoušek mladých jeskyňářů byl rovněž průzkum hlavních zčásti vodou zatopených chodeb.

MLADÁ FRONTA

18.10.1975

Už se šlo dobře. Jenže jak brzy zjistil Peps, když mu vadai v adami keckach šalola po pa's - byly kecky uzke. Atok pokus se restoril. Ale to nic. Peps, Fero, aoha Hiro a Alošemu pokusovali v neposlední a oslotni šli připravit naclošišti na 2 patře. Jenže - brzy zjistili, že stěny nevidí na krok, a že asi kavi a ohništi neumíka - aťor raději jsme ušli kly my do blížke' clojdy. Veliku přišlo. V clojdy jsme našem zjistili, že je pro 9 lidí malá. Vše jeskyňář je llaue atarenu aťor duo nyle kei muže Petra a Hiroka a desek vyrobili arate' postele. Jenže přišlo stále a v clojdy jsme teplo ne bylo. Šalipsme kly do branopy a desek: genia' leu' nápad. Vše v u Alsy reprši' a nečit' se tomu je etu. Bylo po arci a to předpřiz dovoluje! A šlo se do Eloy. Fero, opronda kary repršelo a přece se někteří' uraceli nájor motři. Tedy kloani Hiro. Zmohl se uiti i seuně atok měl suaku se sušit. Oteu se mu i vde ški padarilo udělot - jenže - co se přede uselual, to se radu smoll. Několikrát vyspal do patora při převoru dřeva a to se na olarem' stěsoat nemohl.

Blížila se druka' kociua noční, když Peps adlažil kyforu (k uťe se stále smařil doracet Peh k udešne všech) a Hiro přišel spít. Přehaze a uiti mu tepelne' adroje z Feroem měli - ty uňjři chyteli a jedne tepla' kova' lunda jak zjistili je opronda malá. Dopájeli jsme jinu 2 celky a clojdy na oladl' noční' klid.

Brzy ráno Hiro a Feroem obědli u okně. Vařili, ušili, co se dalo. Vřichui se pok skolili a naš' sa'mysl byl naušit'it Woda Bary. Oašemu pau' Páivada našem opět repršala a festina u Eloy uimant našto. Tam jsme uňokoli při jedne staku, dobře vyfepene'ho. Že šaloblu jsme sami obsacili 'postledni' rogou a nic našem nemohlo kosit se'koum. Ani pau' pripravěi, jenž repršopiaše našni li' sterickou pau'it koum bitau (ktemu obětoval Peps) obřel naš' kmit a naš' našem došel. uroz. A Ostroni se Orcus rozloučil s Feroem a Hiroem (mud' hry nouj'mi i lny klukan) a byli jsme doma.

Takže přišli atok.

-18.-19.10

VĚTRNÍK V ČERNÉ

Vše mělo být zcela jinak, než jako byla skutečnost. Kce byla speciálně pořádána pro oslepnutí...
 Mirkem Reichem hachem a Frankou Kunčou jenže... okorilo se
 to i pačari, pionýři dostali strach a rouma atak na zastávkách
 Černé vystoupili do sobotní ránu - mlhy reprezentaci
 rousu ve složení: Hans (kterého našli až s sukoblu nistatného
 sed hlouadelu nelide, rebat skotil moimenditně usornu), Petr,
 Milau - nyní převýšou čára; Alis, znovu již civitně Peps a zastav
 leu (ročinu jeu SS4) Hirek. Kijeli li pionýři, pak nemohli
 klesnout jejich nedauce - Heroa Fero - ti se objevili s ostrou a uas
 okouli svůj apartuine vyhanením na kory pro dva lidi na dva
 ny. Recept: Vrememe silanouu kážku do ní pečlivě sehaleny alošime
 byři konzervy (nejlépe letánu) a teplákonou kunda. Přidáme dobře
 maostřený miz a vše cestou samičlaime. Další pauzi dle inuliv
 dučlivi fozozie. Kopř. Kážku alevime konzervu, kžrau pečlivě vyjime
 kundu se pok a noci přikryjeme tek, ze jedna asoha mizias a
 druka 360sec. spi. Pak se paces vyjmí a to opakujeme do kuropšiu.
 Kólik křimle dčima našim novým kamarádům.
 Black Hills ud's ušad ještě čekol Jmaš - a kol ud's bylo deněť.
 zastoupili jsme na 2 patro - do šatny a poř sečela a kee. Pro ud's stěří
 křoznářské poš to byla proležka - jenže jo Mira, Fera a Mirka řákuuť
 do křoku. Vřemoušim nemohla obejit bez řákučho jižtému mođe kulta
 risty Glauze. Glauil Petr a po něm jsme přinoreli s lanu Fera. čiviti
 se ještě suičol, šopal a kyzol - a byy skrotl. Pastuřně nacounol
 e kroji proposti a notně notni ušim pouzku soušim se chytol ke
 roku do šimata. Kdyp si klekl, mysleli jsme, že je silně no'keičensky
 složená se se kude madlit. Nijli li jsme - ju si opatni skounol
 řim. Klíčice pok postuponol dalt. až ud' duo se našelo mohutného
 řaku. Pa něm zastoupil na plac Miro. Samuřipně se nechtěl selet
 k laubit. Držel se hrobinně ušelo co mět na dasah. Jan adiča a šiv
 kpadl na duo. Po něm jsme pustili Mirka a ro'mypl postkousit
 na Petroni vyta kora'mi raněněto - byl vyněkár - samuřipně kuelke
 Petroni radosti. Pršeli jsme v páheu, saměřiti utkerti klovu
 miz a što se mizit a moponot na III patro. Vrem ud's čekol
 ještě jedou ušol. Pakuřit se překouot v "atom kečkáč" zastupua
 chadku. Obět mi proškem byli antiplouec Peps a Hans, jenž
 mu kryl záda

Vladimír Hlavín

Dneska se nedá nikomu věřit, mistr říkal, že přijde až v deset a byl tady už od rána ...

25-26.10

PRACUJEME NA SMĚNĚ WF

Tato brigáda (když nám vznikla) jak jsme
chtěli, byla přece jen jednotná a nosí název.
Rozdělena se na dva dny.
Tak v sobotu pracovali 4 naši členové: Petra
Mirek spolu se složkami WF - na okoli nové
kasičské strojnice - když si na své konto
připsal Kladiva a došlo dva Ota a Pavel
pok šli na paruce JZD Šumyhel do řepy
ekvarky. Jovi umístili po sadu a odpracovali
když Kladiva. Další brigádu dělají
v kutyni - a to pracovali sjezd Kladiva.
V neděli umístil nám Peps. Co by umístil
s věněmi na řepě. Opět s JZD Šumyhel.
V jemu připsali 10 brig. Kladiva
A co ti ostatní členové organizace. Začíná
k 15. sjezdu přijali všichni - a to je vše
vymě na nich!

Tak přešete rose a chutí do toho.

Pej-

JAK SI PŘEDSTAVOVAL
CESTU NA LUKŠÍ-
NEC FERENC...
JENŽE....

NAŠE
SESTAVA

9. 8. 9. 11. 75

DO ONDRAŠOVKY

V sobotu ráno se ve vlaku zúčastnili se na Fr...
sešla Peps, Ilana, Alis, Petr, Ota, Ferenc, Pavla a Svoboda
po delším „adloučení“ opět nastoupili do nitra Ondra-
šových dír. Pro některé to byl tak trochu jestkynářský
křest olněm. Pro Ference to byla prou „jestkyně“ a
pro Alise křest vedoucí ložec. Ale to již před brá-
me.

Autobus nás čeká přimel do Malešovic a adtud byl
salojem výstup na Bukšince. Společně nás čeká
sobilá vidina alevně hospody a ucličky. Jenže
chybí lásky. Dopoledne sa věno. Jde se dól k Ondrašov-
kám. To bylo pro někoho prochláka - pro jiné cestou
útrpnou neboť vykouřené cigarety a pivo uživské
ad času kojeneckých padráželo naby na každém
metru. Speciálně Ferencovi a Svobodi, kteří dašli k
Ondrašovkám, když jim již poohlédnali.

Chvilu adpočívku a u 10° to začlo. Hydriční sústol na
sorceku Ivo a Ota, je nui „adšla“ hlavovka. Pa'rfotek
se sestupu a slera'me pad nedeuim Alise kednu
mnohých leu' částí lokality. Jen tak tre'minkoni
ale k prohlášení (statuick) proueli Dypsa Alis nás čeká
rochu oklikami a žosti snomu přimykly podum'ukám
pseudokrasu. V jednom místě opět Peps abjevil
nějakou škvrnu ústředí do propasti a samosřijimě nemu-
ll adolat nepatřit se ji sněžit do příle něho
profilu. Tak sopráhli lano sa pár haluami ak
jejich velkím přehupem, se nojednu

PŘED SESTUPEM.. (v mlze)

PŘI SESTUPU:

PO SESTUPU:

NEBREŽ!
JÁ TI HANŽELKY
NADY!

Otevíráte druhý díl kroniky
Speleologického klubu ORCUS při ZO ČSM Bohumín,
která sama mluví za vše, co jsme dokázali

Fenda

Ivo

Biskup

Plek

Peda

Kesta

JAROUS

Hanz

Veta šrek

KAKTUS

Kára

OTR

RANA

Marta

Jana

Delisa

König

JAKÉ JE SLOŽENÍ ORGÁNU V PÁTÉM ROCE EXISTENCE?

Vedoucí: Josef Wagner - Pepa

Jako zástupci: Milan Štěpánek - Lára
Jan Smrha - Hans
Petr Tezka - Vetešník

Skuseni členové: Aleš Doriš
Če. v. Kupka - Lestá
H. Miroslav - Kaktus

Měsíční zkoušení: Dáša Valešová
Eva Lechová
Ivo Kubica
Pavel Sýkora
Ota Trávníček - Učiv
Frant. Kunča - Ferda
Jana Mazáčová
Mirosl. Strakoš - Biskup

Čestní členové: Jarosl. Klucký
Mirosl. Demjer
Olasl. Ararke - red. Mladé fronty
Irena Wagnerová - Rena

Mozové BB M: Anna Bacišová
Martha Strakošová

Sedmička
pionýrů

Po laně do světa Ondrášových pokladů

SE SPUSTILI
PIONÝŘI
Z BOHUMÍNA

SE SEDMIČKOU MOŘEM SNĚHU

Dlouho jsme se připravovali a akce

ktou jsme připravili proredakci Sedmičky a nikdo nechtěl coas
onu schůzku bude čekat. Ve vlaku ulázejí ke se Frenštát se sešli
jako skoro vždy janti nejzajímavější členové klubu. Hans - janz měl
se i kol nedem' sestupu pionýrů, Petr se funkce nástupce vedoucí-
ho akce, Alis se svoji kasetou, Milan pad dohledem Daši - Kulay,
Mirek a vedoucí celé akce Peps. Samozřejmě také šest pionýrů
oddělu Právo a Sokolici, jenž měli být důležitými aktéry v akci.
Novizáři ze Sedmičky jsme našli - a jak by jinde - v hospodě v Růz-
toce - Boidu - (Bokunova kostělo) a letos nejlepšího fotoreportéra
se světě a okolí Mírka Martinovského.

Když se i oni převlékli do pracovního vydali jsme se na cestu, jenž
pondějí města do historie. Spočátku bylo vše dobré, nikdo mnoho ne-
padal a lanovka teř jedita. Jenž s příhynajícím metry radmoř-
ské výšky přichyvalo sněhu i mlhy. Kolem byla skvělá - suš
jeu Mirek prohlímal mě'ohuti - gumůky, necht jak řekl: "Již jednou
se mnou jistky náři vyhabrali, řdyž šel v předobkách do jistky a
po druhé se nesecláre. Jenž dnes sním pro změnu vyhabral
sníh.

Tratme se za Pustovny. Z Pustoven vedla ne'opatně vyštopana'
cestička až k loučce'clatě a tak stále v kosořem bylo plno energie
jenž vše mo' snij konec. Konec cestičky jenž sráž a sníh. A
zavolo sněhu. Jedna metry. Co však je pár metru sněhu pro jistky-
řáře. Co nepřetere - se padlize. Ažak. Začalo opravdové'plavání
v sáňkách sněhu. Pionýři i novizáři jsme rockali usadu,
a šlapali pěšinou. Těm menším chvil'čeni sni' užijim'ovala jeu
čipice. A jak už to bývo', když není rablišku hospoda či
berkardiju se sudem uhyua' i sil. Za chvíli jsme potkali i
romancejič'ho se Alisova bratra, jenž i přesto, že měl těžky
rozípal. Neprojekt, jsou tam dvoumetrou' ráhne je ja' to urdo'omí'.
Ale šli jsme chvil' počtyřech, chvíli plosením, chvíli med
sněhem, chvíli pad sněhem. Prava' křivo'ova' cesta."

LESKYŇÁŘI VE SNĚHU

VCHOD DO
KNĚHYNĚ
V ŽILĚM

Vše promočené a zmrzlé do ledovky krumpýře. Ty 3km cesty jsme dnes urazili za 3apůl hodiny a s posledními silami došli k rasnéžské kněžské jeskyri. Myši zmrzlo vše i usměv na tváři.
 Cestou samozřejmě nemohl odolat fotoaparát Mirek, a by to řádění přírody nemafotit. Atak jsme mu stacili cestu ještě pořizovat.
 Jsme na místě a většina bez fyzických rezerv. Atak k sestupu se dle předpisu chystají jen ti, janz i přesto že stále razili cestu v předu moji ještě silou. (Bodu chut přesto i hloupi ale První mezi lopět před objektivem Mirkova fotoaparátu Petr a po něm Peps. Jejich úkolem je co nejdříve sestoupit na dno zanedat dole plaketu, změřit teplotu, prohlédnout si zimující netopyři. Atak dole zůstanou plaketa nová sepsím všech drůbežích papírů a jako první dva noví se objevují Peps a Petra.

Třetí pak stávil Hans se třemi pioniry aby i oni se mohli podívat do naší říše. Dnes si to opravdu zasloužili.
 Jak se na staré jeskyňáře sluší, a kei proklela kleskou, což ještě i kvitona-li spící netopyři, z nichž ani jedu neotevřeloči, by se padl-mal, co se nestatě kolem něj děje. Na poučku na's již všichni čekali. Při pohledu na všechny vysílence u roplaně sněhu, bylo rozhodnuto sejit k nejbližšímu lidskýmu obydlí - tedy do Čelodné. Tma se blížila, a sněhu stále m noko. V předu se opět znovu začali střídají Petr s Pepssem, když Aleš již mohl přemýšlet i idy stejně jako Mirek. Jenže přece se jeví šlo lépe. Na severní straně nebylo tolik sněhu a navíc všechny pobízelá vidina teplého čaje u kospadě kněžně.

Poslední úsek prudkého klesání, který mohl, když i indivi-duálnímu stylu, místek přes Čelodětku, nakonec se zpo-měl Milan, že je zima a kladil si nohy spolnami vřec, silnice a kospada. Končese teplota. Atak vnitřní i vnější teplota z patnácti lidí začala odpodávat rámu a rampouchy. chvíle horka nastaly ještě pro Bodu a Mirku, kteří marně stáli-li sněho šifra i s autem. Ten se však přece na dnoe nás objevil, když si Boda stacil udělat s ním i králé intervui.
 Po poznání na letu akui, že by Boda s Mirkem mohli s náma do patseru jsme se všichni rosloučili.

Kolik lidí tuť akei adlážt srajmou nevím. Ale tato obtížná akei bude patřit k těm nejkrásnějším

a hoj Petr

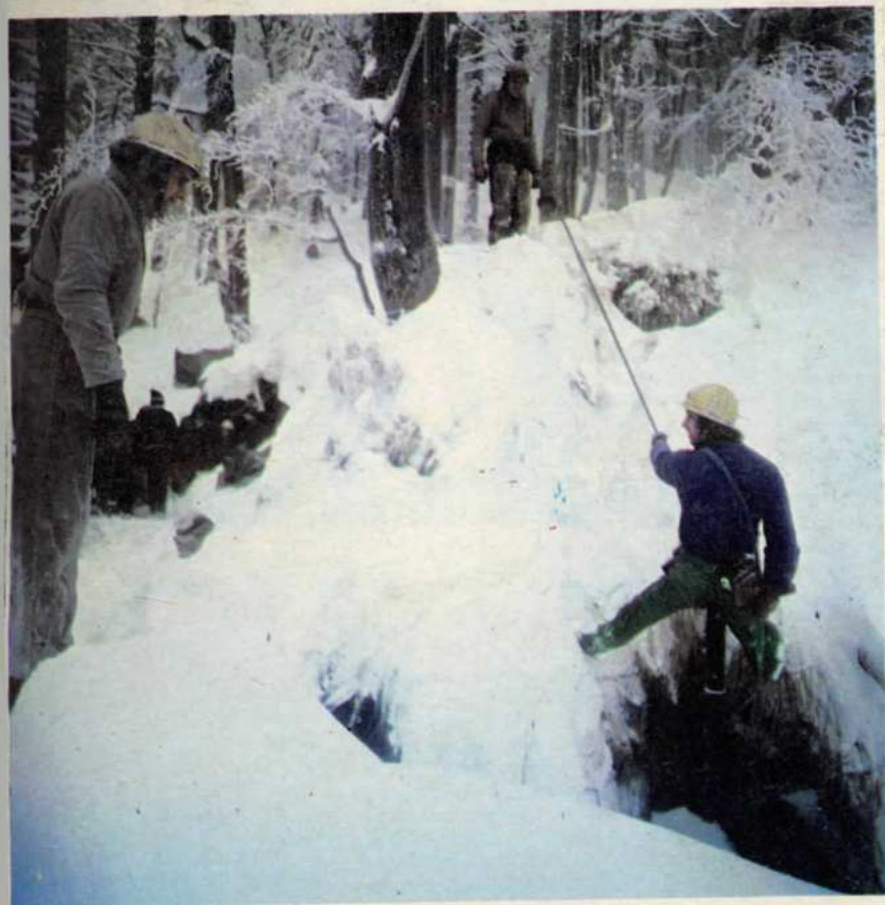
HANS NA KONCI KOLONY

Kde Ondráš s vílami tancoval

Lidová pověst praví, že beskydský zbojník Ondráš tři dny tancoval s vílami a pak ukryl svůj poklad v jeskyni Cyrilce. Podle jiné zas pod sochou boha Radegasta, s nímž k nám přišli Valaši v 15. století, je podzemní svatyně pohanských bůžků. Průrvou nazvanou „Radochova studně“ lze prý sestoupit do úplného podzemního světa: některými chodbami prý může projet vůz se spřežením a chodeb je tolik, že synek za galankou mohl dříve proběhnout z rožnovské na frenštátskou stranu podzemím s pochodní v ruce ...

161

TAK VŠE
VIDĚLI
BŮDA
A
MIREK

HANZ, PETR, PERS NAD KNĚHYNÍ

Pověst je jedna věc, skutečnost ale druhá. O ni mohou zasvěceně hovořit členové Speleologického klubu ORCUS při ZO SSM v Bohumíně, kteří spolu s pionýry, nad nimiž mají patronát, provádějí komplexní průzkum beskydského pseudokrasu. Toho dne byl mráz a ze zatažené oblohy nepřetržitě padal sníh. Mladí speleologové jsou pro leckoho hádankou: do fronty u lyžařského vleku se řadí hlouček lidí bez lyží, nepromokavé bundy, lana, přilby, objemné batohy na zádech. Lanovka nás vyváží na Pustevny a odtud nastává tříhodinová cesta vysokým sněhem. Nedotčenou bělostí se brodí vedoucí klubu Orcus Josef Wagner, za ním Petr Téma, pionýrský vedoucí a předseda ZO SSM, členové klubu Dáša Valentová a Honza Smiga a dále husím pochodem v zástupu Mirek, Aleš, Milan a Zdeněk, Ivo, Dalibor ...

Kluci nejprve musí v tělocvičně zvládnout některé jeskyňářské dovednosti — šplhání, smykování apod. Pak svůj um prokazují v praxi jako třeba dnes, při expedici do jeskyni na Kněhyni.

Konečně na místě; u rozdělaného ohně se všichni převlékají, nasazují přilby a berou do rukou elektrické kahanice. Ondrášův poklad, pohanská svatyně? Kdepak, nic takového pod zemí není. Jeskyňáři jdou především uložit na dno jeskyně podpisovou listinu ve válcovém pouzdře — nahradí vlhkem porušenou listinu, kterou uložili na počest 1. sjezdu SSM, při dnešním sestupu na počest XV. sjezdu KSČ. Podzemní chodby jsou mapovány, je zkoumána jejich fauna a flóra a — vyvráceny nepodložené pověsti. Po laně do tajuplného temného světa (nahore mráz a tady závětrí a 6 stupňů nad nulou), kde v úzké štole náhle pocítíte v tváři závan netopýřího letu, kde zmazání blátem s úlekiem zaslechnete zaharašení uvolněných kaminků, kde v kuželu svítilny spatříte kosti zbloudilého jelena ...

Jak se pionýři v podzemí cítí? „No ti tam jsou od první chvíle jako doma,“ říkají jejich instruktoři. „Opravdu jednají velmi samostatně a před výstupem dokonce vyčítali: Jsme tady jednou za život a už nás ženete nahoru...!“

Ale taková expedice nestačí k tomu, aby se člověk stal opravdovým speleologem. Pionýři, kteří o věc mají opravdový zájem, musí zvládnout bezpečně teoretickou stránku a správně zodpovědět 64 otázek, jež podmiňují vstup do klubu Orcus. A pak, než si budou moci na rameno našít žlutý trojúhelník s černým netopýřem, podstoupí ještě podzemní „křest“ — a můžu vás ujistit, že se moc neliší od proslulého křtu, který podstupují lidé na lodích přeplovajících s nimi poprvé rovník ...

Zapsal BOHUMIL KOŠTÁL
Foto M. MARTINOVSKÝ

JE NÁS OPĚT VÍCE

(malý jeskyňář - také jeskyňář)

Devět měsíců očekávali členové klubu na událost, přinesoucí opět slasti velikých cest. Včase, kdy pobíhalo slaneč konce jadraka a začátku druhého roku, přichyl nový člen do našich řad. Hlavně tedy přichyl Pepo a Ireně syn Tomáš. To samozřejmě muselo přijít i řádnou aslanou v našich řadách.

Začalo to vlastně v pátek 19.12. Cestou na sluskolozu stuzli Peps s Ferdou Irenou do nemocnice a již se připijelo na syna. Koradil se sice v neděli 21.12 ale nead. Prvními gratulanty byli Petr s Milanem. Hlavní aslona pak byla noplámond'na na 23.12. ve Skřičoni utlolety.

Tam se naš resto postroonu. Petr, Milan, Alis - samozřejmě Pepa. Atok jsme se mydoli mít sa'sohy k Milanovi. Jenže cestou přichyl Ferda s Metadem (leť nepěčeným atcem) a jelo se k Alisovi. Ferda ještě jímel Hanzu (jmu slovil také narozeniny) Dařm a jamu a restona opět šikovna!

Mitřmim i anějším teplou pruhuzem se usickri brzy dostali do nálody. Pomolu mizely sa'sohy (Pepsony sa Tomáše, Hanzovy sa narozeniny a Milakom sa sa prokrazou sa'sku) Vakyž pak přišli i posedět Alisovi rodiče došlo uše. Jcllha. Chudě k Alis, sa'sohy na sime se mu jistě naši sa'skukou zmenšily. Inad přežije! Akdyž pak Hanz sa sa konol smij a tip o "spatochronach" po třicite, usoudili jsme, že dnes to stačí. Odobli jame i Hanzovu pozněm' na domácí vino a Ferda naš rozvesl do domovi.

Bylo to opět skvělé!

Hlas Reel

Lubomír Kotrha

Ja nemôžem alkohol ani vidieť!

Novoroční uvítání „TEMPA“

Mnoho z nás ví, že v Bohumíně pracuje již pátý rok skupina svazáků, majících společného koníčka — jeskyňářství. Je to ZO SSM speleologického klubu ORCUS. Méně je však těch, kteří také vědí to, že několik jejích členů jsou zaměstnanci našeho podniku. Je to snad tím, že se svou prací nechlubí, i když výsledky, kterých již dosáhli, jsou opravdu nemalé.

Dva ze členů Orcusu Oto Trávníček a Pavel Sýkora jsou zatím učni našeho OU a patří mezi nejmladší členy organizace. V příštím roce budou skládat speleologické zkoušky, jejichž praktickou část spolu s jinými nováčky splnili v propastovité pseudokrasové jeskyni pod Lysou horou, zvanou Ondrášovy díry. Po celoroční náročné přípravě zde měli prokázat, jak zvládl slahování, prusikování, komínování — no prostě vše, co musí dobrý jeskyňář ovládat. A zvládl oše opravdu na jedničku. Dnes již „starými“ členy této organizace jsou

další pracovníci podniku — klempír Aleš Daniš, pracovník elektroúdržby, komunista Jan Smiga, který pro své zkušenosti ve speleologii vykonává funkci zástupce vedoucího akcí. Vedoucím tohoto kolektivu a prakticky i zakladatelem je pracovník odborného učiliště Josef Wagner.

Jistě vám napadne otázka, kde vlastně tyto svazáci vyvíjejí svou činnost, když v našem okolí jeskyně nemáme. To však je jen názor laika. Jen v Beskydách totiž známe více než 10 jeskyní pseudokrasového původu a ty, třebaže nemají krasovou výzdobu, mají své zvláštní kouzlo a mnohá tajemství. A právě díky bohumínským speleologům byly mnohé záhady objasněny. Byly objeveny další části lokalit, jako například v jeskyni na Kněhyni, kde byl také učiněn ojedinělý nález — krápníková ploutev.

Nyní se připravují členové Orcusu na měření hloubky Ondrášových děr a na další výzkumné práce v jeskyni Cyrilce na Pustev-

Ojedinělý nález speleologů

nách. Oceněním jejich práce bylo i pozvání tří zástupců na 6 světový speleologický kongres na podzim roku 1973, kterého se, bohužel, nemohli účastnit pro nedostatek finančních prostředků nutných ke krytí této akce. A tak alespoň stěny a chodby kongresových prostor zdobily fotografie porizené z jilmů bohumínských speleologů, a tak dokumentovaly jejich práci bez jejich osobní přítomnosti.

Dobrá je i spolupráce s pionýrskými oddíly. Každoročně pro ně organizují základní speleologickoalpinistický výcvik a další akce. Poslední v loňském roce byl velký branný závod v Oderských vrších pro všechny oddíly bohumínských škol, do něhož se přihlásily i oddíly z Ostravy. Činnost této organizace je opravdu dobrá. Za vše hovoří snad i to, že se svazáci zavázali odpracovat na počest konání XV. sjezdu KSC každý více než 100 brigádníckých hodin a padesát hodin v podzemí.

Je to kolektiv opravdu jak má být a jeho členové rádi do svého středu přijmou každého, kdo má opravdový vztah k přírodě a ke kolektivu a kdo se nezalekne poctivě práce

—AD—

5.1. 1976